

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

Beknopt Verslag

VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT
VAN

7 - 12 - 1999
ochtend en namiddag

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social-chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkorting bij de nummering van de publicaties :		Abréviations dans la numérotation des publications :	
DOC 50 0000/000	: Parlementair document van de 50e zittingsperiode + het nummer en het volgnummer	DOC 50 0000/000	: Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA	: Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA	: Questions et Réponses écrites
HA	: Handelingen (Integraal Verslag)	HA	: Annales (Compte Rendu Intégral)
BV	: Beknopt Verslag	CRA	: Compte Rendu Analytique
PLEN	: Plenum	PLEN	: Séance plénière
COM	: Commissievergadering	COM	: Réunion de commission

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers	Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Bestellingen :	Commandes :
Tel. : 02/549 81 60	Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74	Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be	www.laChambre.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be	e-mail : aff.generales@laChambre.be

INHOUD

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN, DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT – C 063

VRAGEN EN INTERPELLATIES

– Vraag van de heer **Guido Tastenhoye** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de regularisatie van illegale vreemdelingen (nr. 479)

Sprekers : **Guido Tastenhoye** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 5

– Vraag van mevrouw **Simonne Creyf** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de verkoop van alcohol in de nachtwinkels (nr. 495)

Sprekers : **Simonne Creyf** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 6

– Vragen van de heren **Jo Vandeurzen**, **Jan Peeters** en **Marcel Hendrickx** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de interpolitiezones (nrs 512, 518 en 584)

Sprekers : **Jan Peeters**, **Marcel Hendrickx**, **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken en **Jo Vandeurzen** 6

– Vragen van de heren **Francis Van den Eynde** en **Pieter De Crem** tot de eerste minister over de aanstelling van een communicatieadviseur (nrs 545 en 546)

Sprekers : **Francis Van den Eynde**, **Pieter De Crem** en **Guy Verhofstadt**, eerste minister 8

– Vraag van de heer **Jo Vandeurzen** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de verblijfsvergunning van Turkse slachtoffers van de aardbeving (nr. 502)

Sprekers : **Jo Vandeurzen** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 9

– Interpellaties van mevrouw **Joëlle Milquet**, de heren **Olivier Maingain**, **Bart Laeremans** en mevrouw **Annemie Van de Casteele** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de gemeenten met een bijzonder taalstatuut (nrs 156, 159, 164 en 179)

Sprekers : **Joëlle Milquet**, **Olivier Maingain**, **Bart Laeremans**, **Annemie Van de Casteele**, **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken, **Lode Vanoost** en **Daniel Vanpoucke** 10

– Vraag van de heer **Jozef Van Eetvelt** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de cumulatie door bestendig afgevaardigden (nr. 514)

Sprekers : **Jozef Van Eetvelt** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 15

– Vraag van de heer **Jos Ansoms** tot de minister van Binnenlandse Zaken over opgedreven motorvoertuigen (nr. 520)

Sprekers : **Jos Ansoms** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 16

– Vraag van de heer **Jan Mortelmans** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de adviezen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (nr. 525)

Sprekers : **Jan Mortelmans** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 17

– Vraag van de heer **Vincent Decroly** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de uitzetting van een Sierraleoonse ingezetene (nr. 167)

Sprekers : **Vincent Decroly** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 17

– Vraag van de heer **Luc Goutry** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de opvang van vluchtelingenstromen (nr. 534)

Sprekers : **Luc Goutry** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 20

– Vraag van de heer **Karel Van Hoorebeke** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de wijze van repatriëren (nr. 561)

Sprekers : **Karel Van Hoorebeke** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 21

– Vraag van mevrouw **Joëlle Milquet** tot de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over de modernisering van de overheidsdienst (nr. 486)

Sprekers : **Joëlle Milquet** en **Luc Van den Bossche**, minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen 22

– Vraag van de heer **Yves Leterme** tot de minister van Ambtenarenzaken over de aanwerving van contractuelen (nr. 585)

Sprekers : **Yves Leterme** en **Luc Van den Bossche**, minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen 24

COMMISSIE VOOR
DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN
EN HET OPENBAAR AMBT

OPENBARE VERGADERING

DINSDAG 7 DECEMBER 1999

OCHTEND EN NAMIDDAG

VOORZITTER :

de heer **Paul TANT**

De vergadering wordt geopend om 10.10 uur.

VRAGEN EN INTERPELLATIES

REGULARISATIE VAN ILLEGALE VREEMDELINGEN

Vraag van de heer Guido Tastenhoye tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de aanwerving van 300 contractuelen voor de regularisatie van illegale vreemdelingen" (nr. 479)

De heer **Guido Tastenhoye** (VL. BLOK) : De minister gaat -ondanks een gebrek aan steun van de bevolking- door met zijn regularisatieprocedures. In een artikel van "*Le Matin*" van 5 november bleek dat alle politieke partijen behalve de groenen tegen deze regularisaties zijn. In Vlaanderen zou 90 procent van de bevolking tegen zijn. Volgens onze eigen enquête is dat 87 procent. In de pers lazen wij dat 300 tot 400 contractuelen worden aangeworven om vanaf januari de regularisatiedossiers aan te vatten. Het gaat zowel om universitair als om laaggeschoolden.

Wat zal de taak zijn van die laaggeschoolden ?

Op welke basis gebeuren deze aanwervingen ? Wordt het VWS ingeschakeld ? Zo neen, waarom niet ? Zo ja, hoe zal dit gebeuren ? Wordt er een wervingsreserve aangelegd ?

De minister beloofde ervaren krachten in te zetten. Hoe kan dat als ook pas afgestudeerden worden aangeworven ?

Om hoeveel aanwervingen gaat het ? Hoeveel zijn er al gebeurd ? Tegen wanneer moeten de aanwervingen voltooid zijn ?

Wanneer gaan de eerste contractuelen aan de slag ? Hoe worden zij opgeleid ? Hoe gaat men om met taalwetgeving en -verhoudingen ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Ik kan de selectieve lezing van de door de krant "*Le Matin*" gehouden opiniepeiling door de heer Tastenhoye niet aanvaarden. De overgrote meerderheid van de Belgen is voorstander van een regularisatie. Zij willen dat de situatie rechtgetrokken wordt, niet dat men alles laat verzieken.

De vragen die de heer Tastenhoye achteraf aan zijn oorspronkelijke vraag heeft toegevoegd, zal ik niet beantwoorden.

In een eerste fase worden 300 extra contractuelen in dienst genomen, 200 binnen de diensten die de asielaanvragen behandelen, en een honderdtal voor het secretariaat van de Commissie voor regularisatie. Die mensen worden via het secretariaat-generaal van het ministerie van Binnenlandse Zaken aangenomen. Het VWS wordt eveneens ingeschakeld, in samenwerking met de vertegenwoordigers van de diensten die instaan voor de verwerking van de asielaanvragen. Dienaangaande werd contact opgenomen met de minister van Ambtenarenzaken.

Mijn kabinet is in geen enkel opzicht betrokken bij de selectie van de contractuelen. Dat is een zaak voor de administratie, die wat dat betreft duidelijke richtlijnen heeft gekregen.

Er worden enkel kandidaten van Belgische nationaliteit aangenomen, want het gaat om overheidsambten.

De heer **Guido Tastenhoye** (VL. BLOK) : Ik begrijp niet waarom ik geen antwoord krijg op een aantal punctuele vragen die ik bijkomend stelde.

De **voorzitter** : De minister is vrij om op vragen al dan niet te antwoorden.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Ik ben al jarenlang met dit huis vertrouwd, en ik heb vastgesteld dat er in een debat bepaalde regels gelden betreffende de loyaliteit. Mijnheer de voorzitter, u weet dat ik altijd probeer alle vragen zo volledig mogelijk te beantwoorden, ook over technische aspecten. Het gaat dan ook niet op in bijkomende orde vragen toe te voegen waarop de minister alleen maar kan antwoorden nadat hij inlichtingen bij zijn bestuur heeft ingewonnen. Zoiets is in strijd met de loyaliteit van het parlementaire debat.

De heer **Guido Tastenhoye** (VL. BLOK) : Dan zal ik volgende keer een zeer precies lijstje met vragen indienen, maar dat kan dan zeer lang zijn.

De **voorzitter** : Ik dring bij iedereen aan op beknoptheid. De vragen moeten over één welbepaald punt gaan en het is niet de bedoeling dat men een lange inleiding houdt vooraleer die vragen te stellen. Vraag en antwoord mogen trouwens ten hoogste 5 minuten duren.

Het incident is gesloten.

VERKOOP VAN ALCOHOL IN DE NACHTWINKELS

Vraag van mevrouw Simonne Creyf tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de verkoop van alcohol in de nachtwinkels" (nr. 495)

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Op 13 mei 1998 werd het wetsontwerp in verband met verplichte avondsluiting in handel, ambacht en dienstverlening in de Kamer goedgekeurd.

We hadden toen een diepgaand debat over de nachtwinkels, die toen ook werden gereguleerd.

Nu blijkt dat de wet in praktijk niet wordt nageleefd. Onder meer in Gent zijn er problemen. De Gentse burgemeester zou hieromtrent aan de minister gevraagd hebben om de verkoop van alcohol in nachtwinkels te verbieden. Wij wilden dat verbod bij de bespreking van het wetsontwerp bij amendement invoeren, maar dat is niet gelukt. Zal de minister ingaan op de Gentse vraag ? Zijn er ook in andere steden controles op de naleving van de wet ? Wat zijn daarvan de resultaten ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Dat is een heel belangrijke vraag. De wet schenkt in grote mate voldoening, maar kan toch een aantal ontsporingen niet verhinderen. Als minister van Binnenlandse Zaken ben ik echter niet gemachtigd de verkoop van alcohol in nachtwinkels te verbieden.

Ik heb de burgemeester van Gent ontvangen en wij zijn het erover eens dat de minister van Economie terzake bevoegd is.

Uw tweede vraag in verband met de controles kan ik om dezelfde reden niet beantwoorden : het betreft hier een bevoegdheid van de Economische Inspectie.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Ik had deze vraag gesteld aan de minister van Binnenlandse Zaken omdat een burgemeester het probleem had opgeworpen en er sprake was van openbare orde.

Ik zal de vraag opnieuw stellen aan de minister van Economie.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

INTERPOLITIEZONES

– Vraag van de heer Jo Vandeurzen tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de nieuwe indeling van het land in interpolitiezones" (nr. 512)

– *Vraag van de heer Jan Peeters tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de eventuele nieuwe indeling van het grondgebied in interpolitiezones, meer bepaald in de regio Turnhout-Lille" (nr. 518)*

– *Vraag van de heer Marcel Hendrickx tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de nieuwe indeling van het grondgebied in interpolitiezones, meer bepaald in de regio Kempen" (nr. 584)*

De heer **Jan Peeters** (SP) : Tijdens de bespreking van de beleidsnota verklaarde de minister dat de fusie van IPZ's niet om een megaoperatie zou gaan. Op het terrein blijkt dat niet, althans niet in de Kempen.

De meeste IPZ's werken nu goed. Herindelingen kunnen de politiehervorming vertragen.

Voor de twee interpolitiezones Beerse-Lille-Vosselaar en Turnhout-Kasterlee-Oud-Turnhout-Baarle-Hertog opteerden burgemeesters en provinciegouverneur voor de fusie tot een superzone. De APSD gaf hierover een negatief advies, gelet op de te grote geografische uitgestrektheid van het gebied, die operationele problemen zou meebrengen en zou indruisen tegen de filosofie van het Octopus-akkoord.

De lokale politie en rijkswacht steunen dit advies.

Nu is er opnieuw sprake van herindeling. Blijft de operatie dan wel beperkt ?

Welk voorstel beoogt u voor de herinrichting van de beide bestaande politiezones ? Bent u bereid het behoud van de huidige zones te bewaren en daarover advies te vragen aan de betrokken politiediensten en burgemeesters ? Moet de geplande herinrichting niet zeer beperkt blijven ?

De heer **Marcel Hendrickx** (CVP) : In maart 1999 besloten de burgemeesters van 7 gemeenten met de steun van hun gemeenteraden en alle grote politieke partijen, de fusie van de beide bestaande politiezones te vragen aan de regering. Het voorstel werd gesteund door de provinciegouverneur, de leiding van de rijkswacht en de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie. De APSD gaf aanvankelijk een negatief advies. Het verzet van enkele politiemensen uit kleinere gemeenten werd ingegeven door de vrees te worden opgeslokt in een groter geheel.

Operationeel werken beide IPZ's reeds samen. Dit verloopt feilloos. De IPZ Beerse-Vosselaar-Lille, die te klein is, doet regelmatig een beroep op Turnhout.

De dertien burgemeesters uit de Kempen schaarden zich zaterdag achter een fusie, met daarnaast een

samenwerkingsakkoord met de IPZ's Hoogstraten – Rijkervorsel – Merksplas en Ramst – Arendonk – Retie.

Zal de minister zo'n voorstel, dat hem via de provinciegouverneur zal bereiken, steunen ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Ik bevestig bij deze wat ik in het Parlement herhaaldelijk heb gezegd. (*Verder in het Nederlands*)

Ik ontmoette ter zake reeds de provinciegouverneurs van de provincies Antwerpen, Limburg en Vlaams-Brabant. De andere provinciegouverneurs zal ik binnenkort ontmoeten in verband met de IPZ's. (*Verder in het Frans*)

Ik wil hen verzekeren dat er voor 160 zones geen enkel probleem is. Over vijftig andere zones wil ik een aantal technische opmerkingen formuleren. Ik zal de voorstellen van de burgemeesters overnemen en aan de Ministerraad voorleggen. Ikzelf zal enkel arbitrerende als er geen overeenstemming is.

De wijziging van de voorgestelde zones kan een domino-effect teweegbrengen en gevolgen hebben voor alle andere zones. Daar zullen we de nodige aandacht voor moeten hebben. Vooraleer ik de nieuwe grenzen van de IPZ's definitief vaststel, heb ik het advies van de Algemene Politie-eindienst (APSD) gevraagd die moet nagaan of de hertekende IPZ's autonoom zullen kunnen functioneren. De technici van de APSD hebben onderzocht of de politiekorpsen in de toekomstige zones met een ongewijzigd aantal manschappen in staat zullen zijn een aantal opdrachten uit te oefenen.

Aan de verschillende betrokken burgemeesters zullen alternatieven worden voorgesteld om hun zone te vergroten of te herstructureren.

De burgemeesters dienen mij mee te delen of ze het in april 1999 vastgestelde voorstel wensen te herzien aan de hand van dit alternatief en me desgevallend zelfs een nieuwe omschrijving voor te stellen.

Ik zal me bij hun voorstel aansluiten. Waar er geen consensus is, behoort ik een beslissing te nemen. Hoofdzakelijk is er voor te zorgen dat het lokaal niveau in staat is om zelf voor een volwaardige basispolitiezorg in te staan.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Er circuleert een nieuw voorstel inzake de samenstelling van IPZ's. Welke parameters worden gehanteerd ? Wat is het statuut van het voorstel ? Wat is de timing met betrekking tot de finalisering van de IPZ's ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Ik ben er zelf van bewust dat voor dit probleem spoedig een oplossing

sing moet komen, wat uiterlijk eind februari of begin maart zal gebeuren.

Ik heb gevraagd dat een lijst zou worden opgemaakt met functionaliteiten die in principe in elke zone zouden moeten worden waargenomen, zelfs indien de middelen daarvoor naargelang van de plaatselijke kenmerken van de ene zone tot de andere kunnen verschillen.

Dat document is een louter technisch alternatief voor de zones waar een nieuwe afbakening nodig is om aan voormelde functionaliteiten te kunnen voldoen, en zulks via een schaalvergroting waardoor trouwens besparingen en een herindeling van personeel kunnen worden doorgevoerd.

Dankzij de schaalvergroting kunnen zones met een tekort aan personeel zich aansluiten bij zones waar dit niet het geval is om aldus een zone te vormen met voldoende manschappen.

Het gaat dus om een eenvoudig voorstel naar de burgemeesters toe, zonder dwingend karakter.

Zodra ik de reacties van de burgemeesters zal kennen, zal ik – daar waar er wijzigingen zijn ten opzichte van het ontwerp van april 1999 – de officiële raadplegingsprocedure starten zoals bepaald in voormeld artikel 9. Ik ga ervan uit dat deze raadpleging uiterlijk februari 2000 zal afgerond zijn, zodat ik op het einde van februari of begin maart 2000 een definitief ontwerp van koninklijk besluit bij de regering kan indienen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

AANSTELLING VAN EEN COMMUNICATIEADVISEUR

Vraag van de heer Francis Van den Eynde tot de eerste minister over "de aanstelling van een communicatieadviseur" (nr. 545)

Vraag van de heer Pieter De Crem tot de eerste minister over "de communicatiedeskundige die voor de eerste minister gaat werken" (nr. 546)

De heer **Francis Van den Eynde** (VL. BLOK) : Op 1 december vernamen wij dat de regering een beroep gaat doen op een communicatieadviseur, de heer Noël Slangen. De heer Slangen zou zestig dagen per jaar voor de regering werken en daarvoor 4,9 miljoen frank ontvangen. Hij zou instaan voor de reorganisatie van INBEL, voor de coördinatie van de communicatie tussen de kabinetten, de oprichting van een internationaal perscentrum ter gelegenheid van Euro 2000 en voor het oppoetsen van het imago van ons land na de dioxinecrisis. Hij moet dan wel een soort superman zijn.

Kan de eerste minister dit allemaal bevestigen ?

De heer Slangen begeleidde al verschillende politieke campagnes. Zijn campagne tegen mijn partij bleek niet erg efficiënt.

De heer Slangen is geen echte specialist. Hij slaagde er niet in de groei van het Vlaams Blok in Antwerpen af te remmen. Wordt de heer Slangen aangesteld als een politieke goeroe ? Men heeft hem wellicht communicatiespecialist gemaakt omdat hij niet kon worden benoemd als regeringscommissaris.

De heer **Pieter de Crem** (CVP) : Wij vernamen dat de eerste minister in zijn kabinet een communicatiedeskundige heeft aangeworven. Dat verwondert ons, omwille van het prijskaartje en omwille van het regeringsprincipe om de bestaande administraties te herwaarderden. De federale voorlichtingsdienst INBEL heeft goed werk geleverd, maar wordt nu afgevoerd.

Welk soort contract is met deze communicatiedeskundige afgesloten ? Werd dit contract met een firma of met een natuurlijke persoon afgesloten ?

Welke opdrachten gaat deze communicatiedeskundige uitvoeren ? Welke vergoedingen worden voor deze opdrachten aangerekend ?

Is de wet op de overheidsopdrachten op deze aangelegenheid van toepassing ? Zo ja, is er een algemene offertevraag uitgeschreven ? Betreft het hier geen contract onder de noemer "expert-opdrachthouder" dat onder de vergoedingsregeling voor de kabinetssmedewerkers valt.

De PS heeft vroeger de grenzen van het toelaatbare overschreden op dit vlak. We verdenken de eerste minister daarom niet, maar willen toch waarschuwen.

De kabinetten krijgen 150 miljoen extra die ze naar eigen goeddunken kunnen besteden. De communicatiedeskundige, die aangeworven werd voor het kabinet van de eerste minister, zou volgens zijn eigen woorden ook de andere kabinetten onder zijn vleugels nemen. Hij kan dus belangrijke bedragen aanboren. Het bedrag van 4,5 miljoen is maar het topje van de ijsberg, het gaat om een reuzebedrag. Ik denk dat dit samenhangt met de verkiezingscampagne van de VLD, die niet kan worden gefinancierd binnen het kader van de wet op de verkiezingsuitgaven.

Eerste minister **Guy Verhofstadt** (*in het Nederlands*) : Ik antwoord niet op de kwalijke insinuaties van de heer De Crem. Hij bepaalt zelf hoe hij oppositie voert. Ik zal precies antwoorden op de gestelde vragen. Het KB van 4

mei 1999 inzake de federale kabinetten werd gewijzigd op 4 augustus en 19 september.

Artikel 6, 2de lid, bepaalt dat experts kunnen worden aangetrokken binnen de budgettaire daarvoor goedgekeurde middelen. Er werd daarvoor 9 miljoen in de begroting ingeschreven. Het aantal kabinetsleden daalde met 20 procent om die kostprijs te compenseren. Sommige experts van de vroegere kabinetten kunnen nu beter worden verloned en kunnen efficiënter werken. De expert kan volgens artikel 6 worden aangesteld bij ministerieel besluit en heeft hetzelfde statuut als de kabinetsleden. Het contract is dus een persoonlijk contract.

De opdracht is het communicatiebeleid van de eerste minister en de regering. Dat heeft niet te maken met de federale voorlichtingsdienst. De heer Slangen wordt betaald als kabinetsmedewerker. De wet op de overheidsopdrachten is hier niet van toepassing.

De regering heeft de intentie om een vast internationaal perscentrum op te richten. Er zijn in ons land 720 geaccrediteerde journalisten, het hoogste aantal na Washington. Wij doen daar niets mee. Daarom zouden wij in Residence Palace een IPC willen oprichten. Wij plegen nu overleg met de beroepsverenigingen van de buitenlandse journalisten in Brussel. Wij willen hun plaats geven om te werken in conferentiezalen, zodat ze ook over de positieve zaken van België zullen kunnen berichten.

Mijn voorganger was al bezig met de oprichting van het IPC, dat wij nu verder uitbouwen.

De heer **Francis Van den Eynde** (VL. BLOK) : Klopt het dat de heer Slangen slechts 60 dagen voor u zal werken ? Werkt hij voltijds ?

Eerste minister **Guy Verhofstadt** (*in het Nederlands*) : Een expert-opdrachthouder werkt nooit voltijds, doch slechts in functie van de opdracht.

De heer **Francis Van den Eynde** (VL. BLOK) : Wij hebben in België ministers, staatssecretarissen, deskundigen en kabinetsleden. De vermindering van het aantal kabinetsleden is larie en apekool. De deskundigen zijn immers ook kabinetsleden. Bovendien loopt de totale kostprijs behoorlijk hoog op en is er op dat punt zeken geen trendbreuk te bespeuren.

De aanwezigheid van 720 buitenlandse journalisten heeft niets te maken met België, alles met Europa. Als er iets moet worden gedaan, moet Europa dat doen.

Dat er iets moet gebeuren aan het imago van het land, is duidelijk, want het prinselijk huwelijk blijkt terzake niet efficiënt geweest te zijn.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : De totale kost van de kabinetten is toegenomen, onder meer via regeringscommissarissen. Is de heer Slangen in loondienst of is hij zelfstandige ? In het eerste geval zijn de barema's voor het openbaar ambt van toepassing, in het andere geval had de wet op de overheidsopdrachten moeten worden nageleefd.

Eerste minister **Guy Verhofstadt** (*in het Nederlands*) : Elk kabinet mag één expert-opdrachthouder aanwerven. Dat is altijd zo geweest. Dat is wat ik ook doe. De expert kan zowel een zelfstandige als een loontrekkende zijn. De vergoeding gebeurt zoals bepaald in de KB's van 4 augustus en 19 september 1999. Ik begrijp niet waarom hierover zo'n tumult wordt gemaakt.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

VERBLIJFSVERGUNNING AAN TURKSE SLACHTOFFERS VAN DE AARDBEVING

Vraag van de heer Jo Vandeurzen tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het verlenen van een verblijfsvergunning aan Turkse families getroffen door de aardbevingen in Turkije" (nr. 502)

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Bij de dienst Vreemdelingenzaken loopt heel wat mis. Naar aanleiding daarvan stelde ik ook vragen over de situatie van getroffenen van de aardbeving in Turkije.

In Limburg is er een grote Turkse gemeenschap. Leden daarvan willen getroffen familieleden tijdelijk onderdak verlenen. Anderen kunnen niet terug of hebben hun papieren verloren.

Er zijn schrijnende situaties.

Heeft de minister instructies gegeven om de dossiers waarbij een verblijfsvergunning wordt gevraagd omwille van de aardbeving in Turkije, in een specifieke versnelde procedure te behandelen ?

Zijn er specifieke instructies gegeven aan het Belgische consulaat en de ambassade met betrekking tot het verlenen van verblijfsvergunningen aan personen die niet kunnen terugkeren naar Turkije ? Dezelfde vraag kan gesteld worden met betrekking tot het tijdelijk verblijf in ons land van mensen wiens huis in Turkije is vernield. Werden er maatregelen genomen, zoals gebeurd is in onze buurlanden ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Ik verzeker u voor de zoveelste keer dat ik de dienst Vreemdelingen-zaken de nodige instructies gegeven heb, en dat de dienst op zijn beurt de nodige maatregelen getroffen heeft om gezinshereniging voor de betrokken personen te vergemakkelijken.

Voor de personen die niet naar Turkije kunnen terugkeren, werden onderrichtingen gegeven die het mogelijk maken hun verblijfsvergunning te verlengen.

De Belgische diplomatieke posten in het buitenland, met name in Turkije, hebben geen specifieke instructies gekregen, aangezien het ministerie van Buitenlandse Zaken daar niet om gevraagd heeft. Visumaanvragen die door diplomatieke posten worden overgezonden, worden prioritair behandeld, maar het gaat hier om een zeer gering aantal.

Visum- en andere aanvragen van deze mensen komen dus eigenlijk, via de diplomatieke posten, in de eerste plaats terecht bij het ministerie van Buitenlandse Zaken. De diplomatieke posten beschikken over een grote autonomie inzake de afgifte van toeristenvisa en visa in het kader van gezinshereniging. Het ministerie van Buitenlandse Zaken zal u dienaangaande dan ook veel meer inlichtingen kunnen verstrekken.

Ook in verband met de toekenning van een tijdelijke verblijfsvergunning in België werden geen specifieke instructies uitgewerkt. Het gaat zoals gezegd om een klein aantal gevallen, en elke aanvraag kan individueel beantwoord worden.

Indien u kan aantonen dat men bij de behandeling van de dossiers achterop is geraakt, zal ik zonder aarzelen optreden.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Ik dank de minister voor dit antwoord. Op de dienst Vreemdelingen-zaken nemen de dossiers maanden in beslag. Ik ben blij dat de minister dat probleem nader wil bekijken en de behandeling van deze specifieke Turkse dossiers wil aanzwengelen.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Als er zich problemen zouden voordoen, vraag ik de heer Vandeurzen mij de dossiers te bezorgen. De besturen die tot mijn ambtsgebied behoren, hebben in elk geval geen achterstand.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

GEMEENTEN MET EEN BIJZONDER TAALSTATUUT

– *Interpellatie van mevrouw Joëlle Milquet tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de rechten van de inwoners van de gemeenten met een bijzonder taalstatuut" (nr. 156)*

– *Interpellatie van de heer Olivier Maingain tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de toepassing van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken in de gemeenten met een bijzonder taalstatuut" (nr. 159)*

– *Interpellatie van de heer Bart Laeremans tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het naleven van de faciliteitenwetgeving" (nr. 164)*

– *Interpellatie van mevrouw Annemie Van de Casteele tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de toepassing van de taalwetgeving in de faciliteitengemeenten" (nr. 179)*

Mevrouw **Joëlle Milquet** (PSC) : Het is niet mijn bedoeling met deze interpellatie de communautaire problemen aan te wakkeren, maar wel conflictsituaties op te lossen.

Er zijn de samengeordende wetten van 10 juli 1966 die het taalgebruik regelt. De federale bevoegdheid terzake werd opnieuw bevestigd.

De idee van de faciliteiten had dus zeker geen voorlopig karakter. In 1988 werden zelfs extra beschermingsmaatregelen genomen.

Er wordt dus aangenomen dat de lokale diensten de akten volgens de wens van de betrokkene in het Nederlands of in het Frans opstellen.

Iedereen is er steeds van uitgegaan dat het bestuur, aangezien de taalrol van een persoon gekend is, verplicht is hem of haar de stukken in de door betrokkene gekozen taal te bezorgen. De Vaste Commissie voor Taaltoezicht oordeelt al dertig jaar dat dit een permanent recht van de burger is.

Die rechtspraak werd nog op 19 oktober 1998 bevestigd. Deze interpretatie geldt eveneens voor Brussel waar geen problemen zijn.

In een recent verleden, meer bepaald in 1997, was er de eerste circulaire van de heer Van den Brande, gevolgd door de circulaire van 16 december 1997 van de heer Peeters en van 3 februari 1998 van de heer Martens.

Meteen rees het probleem van de naleving van de wetten en van de voorgaande akkoorden. Was het wettelijk mogelijk met een circulaire in een bijkomende voorwaarde te voorzien die niet in de wet staat, een wet die

bovendien enkel met een bijzondere meerderheid kan worden gewijzigd ? Tegen de circulaires lopen nog verscheidene procedures in beroep.

Het Franstalig front dat onmiddellijk tot stand kwam, opteerde voor het volgen van de gerechtelijke weg en eiste politieke oplossingen.

Wij dienden een interpretatief wetsvoorstel in en vroegen het advies van de Raad van State. Uw partij nam herhaaldelijk aanstoot aan de circulaires. Tijdens de verkiezingscampagne beloofde u de rechten van de Franstaligen in de Rand te beschermen en verklaarde u dat de situatie moest worden opgehelderd vóór u aan de macht kwam.

U bent nu aan het bewind, mijnheer de minister. Wij gunnen u de tijd om te zoeken naar de oplossing die u beweerde in petto te hebben. Het verbaasde ons dat daarover niets in de regeringsverklaring staat. Wij zijn geduldig geweest, maar wat stellen we vast ?

De heer Sauwens was er als de kippen bij om te zeggen dat de circulaires van de heren Van den Brande en Peeters goed zijn en dat hij hun werk zal voortzetten. De Vlaamse politieke autoriteiten delen dit standpunt.

Nu beseft men dat de situatie is verergerd en dat de termijnen ingaan zodra de stukken in het Nederlands zijn verstuurd.

Als u de rust wil herstellen, moet u uw verantwoordelijkheid op u nemen. Wij moeten u dus aan uw woord houden.

Ik neem het voorbeeld van het initiatief in verband met het opsporen van borstkanker. Vindt u het normaal dat de Franstalige inwoners van de betrokken gemeenten de inlichtingen die daarop betrekking hebben, in het Nederlands ontvangen ?

Als minister van Binnenlandse Zaken bent u bevoegd om aan die pesterijen een einde te maken. U kan dat doen door een eenvoudige interpretatieve circulaire uit te vaardigen waarin u de rechtspraak van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht bevestigt. U moet uw verkiezingsbeloften nakomen.

De heer **Olivier Maingain** (PRL FDF MCC) : Ik had de juridische analyse die mevrouw Milquet ons heeft gegeven, graag wat eerder gehoord. Ik herinner eraan dat de heer Charles-Ferdinand Nothomb, toenmalig PSC-voorzitter, zich in de Raad van Europa tot een van de heftigste tegenstanders van een veroordeling van de Vlaamse circulaires heeft ontpopt ! Het is niet omdat wij de regering steunen dat wij nu het geweer van schouder zullen veranderen : wij zullen de inwoners van de betrokken

gemeenten blijven aanraden de Vlaamse gewesttaks niet te betalen wanneer hun documenten in het Nederlands worden toegestuurd.

In tegenstelling tot wat mevrouw Milquet beweert, spreken de gerechtsdeurwaarders al lang dreigende taal.

De procedures zijn aan de gang.

Met tientallen hebben wij bij de rechtbank beroep aangekend. We behaalden een eerste succes met een eerste uitspraak, alvorens recht werd uitgesproken, luidens welke de in het Frans begonnen rechtsvorderingen in het Frans moeten worden voortgezet omdat de Vlaamse overheid in haar betrekkingen met Franstalige burgers in de faciliteitengemeenten en in Voeren verplicht is het Frans te gebruiken. Dat is een hoopgevende beslissing.

De politieke actualiteit noopt ons er echter toe verder te kijken dan die rechtsvorderingen. In zijn recent optreden schendt de gouverneur van de provincie Brabant namelijk de wet en overtreedt hij zelfs zijn regelgevende bevoegdheid.

De wet van 24 december 1996 werd geïnterpreteerd in een circulaire van 12 juni 1997 van de heer Vande Lanotte volgens welke het bevel van tenuitvoerlegging van het kohier niet ressorteert onder de handelingen waarop het toezicht geldt. De huidige gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant is dus niet bevoegd om te eisen dat de door de gemeenten geïnde belastingen worden terugbetaald.

In deze zaak heeft hij de hoedanigheid van federaal ambtenaar. Als hij de terugbetaling van de gewestbelasting gelast, is dat hoe dan ook een slag in de lucht. U heeft gezag over de provinciegouverneur van Vlaams-Brabant, die in dit dossier niet mag optreden. Als er vóór de gemeenteraadsverkiezingen geen bevredigende juridische en politieke oplossing uit de bus komt, zal de regering haar verantwoordelijkheid op zich moeten nemen. Een dergelijk klimaat drukt zwaar op de onderhandelingen over de staatshervorming. Zolang de Vlaamse regering ongrondwettelijke circulaires blijft toepassen, hoeft men niet op resultaten te hopen. Als men wil dat de institutionele onderhandelingen voortgang hebben, moeten de vorige akkoorden nageleefd worden. Als dat niet gebeurt, zullen wij daar uiteraard de gepaste conclusies uit trekken.

De heer **Bart Laeremans** (VL. BLOK) : Dat er na lange tijd nog eens een Franstalige minister van Binnenlandse Zaken is geworden, is opmerkelijk. De Franstaligen die vroeger dit ambt bekleedden hebben er maar al te vaak een potje van gemaakt. Op de koop toe is minister

Duquesne een PRL'er, een partij die een alliantie met het FDF heeft aangegaan.

Door die alliantie werd het al jaren afkalvende FDF van een gewisse dood gered. Gevolg : het FDF heeft zijn vroegere arrogantie herwonnen. FDF-voorzitter Maingain is een diepgefrustreerde Franstalige van Vlaamse origine, die onlangs nog een paar duizend Vlaamse gezinnen met kinderen heeft gegijzeld in zijn functie van schepen van de Stad Brussel. Gelukkig werd hij gecounterd door een vertegenwoordiger van de PRL.

Het extremisme zit in de FDF-hoek. Dat blijkt ook nu weer in het faciliteitendossier, waar nochtans een lichte dooi waar te nemen was. De Franstalige burgemeester van Kraainem was te inschikkelijk in de ogen van het FDF en werd meteen tot de orde geroepen. Ook de PSC toonde zich onlangs in Sint-Genesius-Rode van haar meest fanatieke kant.

In Komen weigeren de Franstaligen de wet na te leven : zelfs de wettelijk verplichte jaarlijkse 10 miljoen frank voor het Nederlandstalig onderwijs is hun te veel. Ondertussen betaalt Vlaanderen braafjes mee aan het Franstalig onderwijs in Brussel en de Rand.

Hoe zal de minister op dit alles reageren ? Blijft hij hameren op het tweetalige karakter van Brussel ? Is hij de grote pacificator of werpt hij zich op als een communautaire stokebrand ?

Mevrouw **Annemie Van de Casteele** (VU-ID) : Onder de vorige regering was het de eerste minister die op vragen over de faciliteitengemeenten antwoordde. Mocht premier Verhofstadt hier zitten, hij zou merken dat van zijn genoemde communautaire vrede niet overal sprake is.

De Franstalige interpellanten gebruiken een aantal selectieve juridische argumenten om hun gelijk te halen. De Vlamingen kunnen andere, evenwaardige argumenten aanhalen. De rondzendbrieven van de vorige Vlaamse regering gaan uit van het feit dat faciliteiten een uitzondering zijn op het grondwettelijk principe van taalhomogene gebieden en van het principe dat Franstaligen in de faciliteitengemeenten telkens opnieuw een vertaling van Nederlandstalige documenten moeten vragen.

De vraag om alle documenten automatisch in het Frans toe te sturen, gaat in tegen de taalwetgeving. Strikt genomen moet een vertaling individueel per document worden aangevraagd, ook al is de Vlaamse bevoegde minister om redenen van administratieve vereenvoudiging bereid om hierin soepel te zijn. Gaat de minister ermee akkoord dat het wettelijke principe overeind moet blijven ? Faciliteiten zijn en blijven een hulpmiddel om mensen de kans te geven zich aan te passen. Aangezien in Kraainem slechts 10 procent van de bevolking

gebruik, maakt van de mogelijkheid van vertaalde documenten, lijkt die aanpassing te lukken.

Ik hoop dat de minister zich niet laat meeslepen door zijn extreemdenkende partijgenoten.

De huidige Vlaamse regering blijft er een restrictieve interpretatie van de taalwetgeving op nahouden. Steunen de Vlaamse meerderheidspartijen in de federale regering hun Vlaamse collega's ?

Moet de afschaffing van de taalcodes niet overwogen worden ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : We hebben weliswaar even getwijfeld over de vraag of de PSC zich achter de oppositie dan wel – naar goede oude gewoonte – achter de meerderheid schaart. Nu ik mevrouw Milquet heb aangehoord, heb ik hierover niet langer de minste twijfel : zij heeft kennelijk een zeer selectief geheugen en verder wil ze ook olie op het vuur gooien.

Ik wil graag de heer Laeremans geruststellen, die zich blijkbaar zorgen maakt om mijn persoonlijke levensweg. Tijdens mijn hele politieke carrière ben ik tolerant gebleven ! Om het met een citaat te zeggen : "Non, rien de rien, je ne regrette rien."

Wat de hervorming van de politiediensten in Brussel betreft, doen praktische overwegingen zowel de regering als de Brussels burgemeesters voor tweetaligheid pleiten. Die tweetaligheid moet ervoor zorgen dat elke burger die in Brussel woont, er zich ook thuis voelt.

Mevrouw Van de Casteele gaf van haar zijde een opmerkelijk staaltje van juridisch verzet, wat mij doet verklaren dat politici niet het best geplaatst zijn om recht te spreken.

De nieuwe regering heeft meteen werk gemaakt van de Interparlementaire en Intergouvernementele Conferentie voor de hervorming van de instellingen. Daarmee werd een doelmatig instrument gecreëerd dat aan alle voorwaarden voldoet om communautaire problemen tot maximale tevredenheid op te lossen. Zo is de regering erin geslaagd een evenwichtig akkoord te bereiken over een zo complex en communautair geladen dossier als dat van de financiering van de Franse Gemeenschap. De communautaire problemen worden nu aangepakt in een sereen en op pacificatie gericht klimaat. Voorwaar een nieuwe aanpak, die bovendien beantwoordt aan de wensen van de heer Maingain. Ikzelf zal alles doen wat in mijn macht ligt om spanningen af te zwakken en bij te dragen tot een serene sfeer.

De betwiste circulaires veroorzaken een bevoegdheidsconflict tussen de federale wetgever, die over het taalge-

bruik in de gemeenten met een bijzonder taalstatuut gaat, en de Vlaamse regering, die als administratieve toezienende overheid optreedt voor die gemeenten, althans voor zover ze in Vlaanderen liggen.

Tegen die circulaire werden twee vorderingen tot nietigverklaring bij de Raad van State ingesteld, een door de Franse Gemeenschap en de tweede door een inwoner van Linkebeek. In afwachting van een definitieve juridische en praktische regeling moet de Raad van State zich hierover uitspreken. Ik heb vertrouwen in de oordeelkundigheid van ons hoogste administratieve rechtscollege en ben dan ook niet van plan een circulaire uit te vaardigen.

Nieuwe wetten uitvaardigen, zoals mevrouw Milquet tijdens de vorige zittingsperiode voorstelde, lijkt mij geen goede oplossing.

De heer Laeremans suggereert mij maatregelen te treffen ten aanzien van burgemeesters die de richtlijnen niet willen toepassen. Ook dat standpunt deel ik niet. De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden kan immers altijd een circulaire uitvaardigen om de gemeenten onder zijn toezicht uit te leggen hoe de gecoördineerde taalwetten zijns inziens correct moeten worden toegepast.

Het staat de gemeenten die de interpretatie van de minister niet kunnen aanvaarden vrij een vordering in te stellen bij de Raad van State. In afwachting van een arrest van de Raad van State mogen tegen de burgemeester van zo'n weerbarstige gemeente geen tuchtmateregelen worden getroffen.

Mevrouw Milquet, u verkeert niet bepaald in de juiste positie om de regering in deze de les te lezen. Uw partij is jarenlang aan de macht geweest en heeft de situatie totaal laten verzieken. Nu doet u er alles aan om de regering de duivel aan te doen, terwijl de nieuwe regering precies alles in het werk stelt om de communautaire spanningen weg te nemen.

Mevrouw **Joëlle Milquet** (PSC) : Mijnheer de minister, u schrijft mij vermeende bedoelingen toe die ik nooit heb uitgesproken en die evenmin bij mij zijn opgekomen.

Uw houding is daarentegen wel veranderd. U beschuldigt mij ervan olie op het vuur te gooien, maar ik kan u hetzelfde verwijt maken : uw partij heeft zich daar tijdens de vorige zittingsperiode heel vaak aan bezondigd.

Ik wil u enkel vragen uw verantwoordelijkheid op zich te nemen om ervoor te zorgen dat de wet in alle sereniteit wordt nageleefd. Verder reiken mijn bedoelingen niet.

Het ligt niet in mijn bedoeling een stompzinnig oppositiebeleid te voeren. Wij bevragen u omdat verscheidene burgers ons hebben aangesproken. Wij hebben geen selectief geheugen en zijn altijd consequent gebleven door een wetsvoorstel in te dienen.

Het incident met de heer Nothomb tijdens de door de heer Columberg vervulde opdracht strookte niet met het toenmalig standpunt van de partij. De heer Nothomb sprak toen in eigen naam.

Wij hebben zelfs de heer Dehaene gevraagd de problemen op te lossen.

Wat ik vandaag zeg, verschilt niet van wat ik vroeger zei.

U verwijst naar de pacificatiewil van de nieuwe meerderheid. Waarom heeft u, als alles goed gaat, de situatie nog niet onder elkaar opgelost ? Het feit dat het probleem naar de institutionele onderhandelingen wordt verwezen, bewijst dat u geen oplossing heeft. Het volstaat hier de wet te doen naleven.

Als minister van Binnenlandse Zaken bent u niet in staat een gebaar te doen om rust en orde te herstellen omdat er geen politiek akkoord is. Ik vraag u alleen consequent te zijn met uw vroegere verklaringen.

Het standpunt van de PSC is niet veranderd. Wij wachten het verloop van de rechtsvorderingen af.

U geeft uw machteloosheid toe. Wij zullen geduldig wachten tot de zaken worden opgehelderd, maar u moet toegeven dat de toestand slechter wordt.

De heer **Olivier Maingain** (PRL FDF MCC) : Ik neem goede nota van het feit dat de minister een advies heeft gevraagd over procedures die mijns inziens betwistbaar zijn.

Federale loyaliteit en het naleven van akkoorden zijn de enige waarborgen voor communautaire pacificatie. Daarom is het goed dat andere rechtscolleges dan de Raad van State, waarvan de objectiviteit twijfelachtig is, worden geadieerd.

Voorts is het altijd duidelijk geweest dat de Costa zich niet met bestaande akkoorden bezighoudt. Als die akkoorden niet worden nageleefd zullen de institutionele onderhandelingen een wending nemen waarmee sommigen niet gelukkig zullen zijn, mevrouw Milquet.

De heer **Bart Laeremans** (VL. BLOK) : De minister verklaart alles te zullen doen om de communautaire vrede te waarborgen. Misschien kan hij hieraan meewerken door Nederlandstalige interpellanten in hun eigen taal te antwoorden.

Wat Brussel betreft, heeft minister Duquesne goede intenties geuit, onder meer op het vlak van de taalwetgeving inzake politiediensten.

Inzake de faciliteitengemeenten kondigt minister Duquesne aan geen olie op het vuur te willen gieten. Hij heeft respect voor de uitspraken van de hoogste rechtscolleges, wat niet kan gezegd worden van zijn collega's Onkelinx en Michel, die onlangs de Raad van State ongemeen hard hebben aangepakt.

Tot slot wil ik de Franstalige partijen erop wijzen dat voor de Vlamingen rondzendbrieven niet onderhandelbaar zijn in het kader van de Costa. Mochten bepaalde Vlaamse partijen toch aan deze stelling twijfelen, moeten ze beseffen dat zij op die manier de wetgeving over de faciliteiten zelf ondermijnen.

Mevrouw **Anнемie Van de Castele** (VU-ID) : Ik ben minder optimistisch dan de regering als het over federale loyaliteit en het nieuw sereen klimaat gaat. Klare afspraken, die door niemand kunnen worden betwist, blijven nodig.

De heer Maingain heeft eens te meer dossiers aan elkaar gekoppeld en chantage gepleegd. Wie de integriteit van Vlaanderen of de tweetaligheid van Brussel in twijfel trekt, is geen goede gesprekspartner.

Ik pleit ervoor om de Vlaamse rondzendbrieven aan een tweetalige kamer van de Raad van State voor te leggen. In afwachting verwacht ik dat de federale regering de brieven steunt. Dit staat in mijn motie van aanbeveling.

De heer **Lode Vanoost** (Agalev-Ecolo) : Als bewoner van een faciliteitengemeente ben ik vaak verwonderd over de teneur van bepaalde interpellaties.

De groenen zijn een fractie die over de taalgrenzen heen uitstekend samenwerkt. We zijn terzake een voorbeeld.

Over de concrete wetgeving inzake de faciliteiten bestaan er uiteenlopende juridische interpretaties. Geen enkele wet is in een democratie onveranderlijk.

In België is het gebruik van de taal door de burger grondwettelijk vrij. Alleen de overheid moet zich in haar relaties tot de burger aan bepaalde taalregels houden.

De kennis van de tweede taal ligt in beide Gemeenschappen totaal anders. De bereidheid om die tweede taal te begrijpen en te spreken is een voorwaarde voor vredevol samenleven. De Franstalige politici moeten hun discours dringend aanpassen : hun gedreig met procedures voor de Raad van Europa en hun insinuaties aan het adres van de Raad van State zijn totaal misplaatst.

Wanneer zullen zij eindelijk de politieke realiteit van dit federale land onder ogen zien ?

De heer **Daniël Vanpoucke** (CVP) : Ik zou de minister één concrete vraag willen stellen. Moeten de Franstaligen hun aanvragen voor Franstalige documenten nu al dan niet telkens hernieuwen ?

Ik heb de indruk dat de door deze regering zo geroemde communautaire vrede in het gedrang komt, telkens als er concrete beslissingen moeten worden genomen.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Ik heb het politiek standpunt van de regering duidelijk toegelicht. Verder heb ik er ook op gewezen dat de burger die niet akkoord gaat met een beslissing van een bestuur, daartegen altijd rechtsmiddelen kan aanwenden.

De **voorzitter** : Er werden verschillende moties ingediend.

Een eerste motie van aanbeveling is ondertekend door mevrouw Van de Castele en luidt als volgt :

"De Kamer,

gehoord de interpellaties van mevrouw Milquet, de heren Maingain en Laeremans en mevrouw Van de Castele en het antwoord van de minister,

– stelt vast dat de Franstaligen nog steeds misbruik willen maken van de faciliteitenregeling om de feitelijke tweetaligheid van de gemeenten met een bijzonder taalstatuut af te dwingen en dat dit ingaat tegen het grondwettelijk principe van taalhomogene gebieden ;

– vraagt de federale regering, in afwachting van de uitspraak terzake van de Raad van State, conform de verklaringen van de Vlaamse regeringspartijen, het standpunt van de Vlaamse regering te bevestigen zoals het in de omzendbrieven is vervat, met name dat faciliteiten strenger moeten geïnterpreteerd worden in die zin dat Franstaligen hun verzoek om een Franstalig document telkens opnieuw voor elk document afzonderlijk moeten herhalen."

Een tweede motie van aanbeveling is ondertekend door mevrouw Joëlle Milquet en luidt als volgt :

"De Kamer,

gehoord de interpellaties van mevrouw Joëlle Milquet en de heer Olivier Maingain

en het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken,

vraagt de regering :

zonder verwijl een circulaire uit te vaardigen ter interpretatie van de artikelen 24, 26, 28, 30, 43bis, § 5, lid 3, van de samengeordende wetten op het taalgebruik in bestuurszaken van 18 juli 1966, waarbij de jurisprudentie van de Vaste Commissie voor taaltoezicht, die de circulaires van de Vlaamse regering veroordeelt, wordt bevestigd."

Een derde motie van aanbeveling, getekend door de heren Jan Mortelmans en Bart Laeremans luidt als volgt :

"De Kamer,

gehoord de interpellatie van mevrouw Milquet, de heren Maingain en Laeremans en mevrouw Van de Casteele,

vraagt dat de federale regering de Franse Gemeenschap zou aanzetten om de faciliteitenwetgeving na te leven, meer bepaald inzake de financiering en het Nederlandstalig onderwijs in Komen."

Een eenvoudige motie is getekend door de heren Olivier Maingain (PRL FDF MCC), Willy Cortois (VLD), Tony Smets (VLD), Denis D'hondt (PRL FDF MCC), Patrick Lansens (SP), André Frédéric (PS) en mevrouw Kristien Grauwels (Agalev-Ecolo).

Over deze moties zal later in plenaire vergadering worden gestemd.

De bespreking is gesloten.

CUMULATIE DOOR BESTENDIG AFGEVAARDIGDEN

Vraag van de heer Jozef Van Eetvelt tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de cumulatie van het ambt van bestendig afgevaardigde met andere mandaten." (nr. 514)

De heer **Jozef Van Eetvelt** (CVP) : Artikel 3 van de wet van 4 mei 1999 tot beperking van de cumulatie van het ambt van bestendig afgevaardigde met andere ambten en tot harmonisering van het financieel en fiscaal statuut van de bestendig afgevaardigde zal vanaf 31 januari 2001 in werking treden. Hierdoor wordt een artikel 97bis ingevoerd in de provinciewet. De concrete toepassing ervan roept een aantal vragen op.

Het is duidelijk dat een lid van de bestendige deputatie slechts één bezoldigd mandaat zal mogen combineren met zijn uitvoerend mandaat. Minder duidelijk is de omschrijving van een "bezoldigd uitvoerend mandaat", dat aan een aantal beperkingen onderworpen is.

De belangrijkste vraag die nu reeds leeft bij de provinciebesturen, is of een mandaat van voorzitter of lid van de raad van bestuur van een provinciale vzw of een provinciaal autonoom bedrijf ook onder deze cumulatiebeperkingen valt. Wanneer een provincie bijvoorbeeld haar scholen onderbrengt in een provinciaal autonoom bedrijf, is het immers logisch dat dit wordt voorgezeten door de bestendig afgevaardigde die verantwoordelijk is voor het provinciaal onderwijs.

Kan de minister verduidelijken of de bestendig afgevaardigden vanaf 31 januari 2001 al dan niet nog meer dan één provinciale vzw of autonoom bedrijf zullen mogen voorzitten ? Worden dergelijke mandaten beschouwd als deel uitmakend van hun functie of als bijkomende mandaten ?

Kunnen zijn eventueel deel uitmaken van de raad van bestuur van verschillende instellingen ?

Geldt de beperking tot cumulatie met ten hoogste één mandaat ook voor mandaten die geen inkomen opleveren ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Bij de interpretatie van artikel 3 van de wet van 4 mei 1999 tot beperking van de cumulatie van het ambt van bestendig afgevaardigde met andere mandaten en tot harmonisering van het financieel en fiscaal statuut van de bestendig afgevaardigden, moet allereerst rekening worden gehouden met de *ratio legis* : de wetgever wilde de cumulatie van ambten zoveel mogelijk beperken. Voorts moet hierbij ook rekening worden gehouden met het feit dat het aangehaalde artikel niet voorziet in een uitzondering voor de uitvoerende bezoldigde mandaten in provinciale VZW's en autonome provinciale ondernemingen.

Bijgevolg mag een lid van de bestendige deputatie vanaf 31 januari 2001 nog slechts het voorzitterschap van één provinciale VZW of één provinciaal autonoom overheidsbedrijf waarnemen. De stelling dat zo'n mandaat tot de taken van de bestendig afgevaardigde zou behoren, is onhoudbaar aangezien zowel de provincie als de provinciale VZW een eigen rechtspersoonlijkheid bezitten. Dergelijke mandaten moeten dus als aanvullend worden beschouwd. De cumulatie is beperkt door artikel 3 van de wet van 4 mei 1999.

Overeenkomstig artikel 97bis, 1° en 2°, van de provinciewet kan iemand als lid in verscheidene raden van bestuur zitting hebben voor zover het belastbaar maandinkomen dat hij daarvoor ontvangt, minder dan 20.000 BEF bedraagt. Bedraagt het meer dan 20.000 BEF, dan geldt de cumulatiebeperking.

Overeenkomstig artikel 97 bis, 1°, van de provinciewet geldt de beperking zelfs voor de niet-bezoldigde manda-

ten wanneer zij bevoegdheden impliceren die zich niet beperken tot het zitting hebben in een algemene vergadering of een raad van bestuur.

De heer **Jozef Van Eetvelt** (CVP) : Dit antwoord is duidelijk : de wetgeving wordt strikt nageleefd. Ik vraag me af of deze strenge toepassing wel een goed beheer in de hand werkt.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Die kwesties werden langdurig besproken en ik kan u geen andere interpretatie geven dan die van de wetgever, ook al kan dat uit politiek oogpunt enige moeilijkheden doen rijzen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

OPGEDREVEN MOTORVOERTUIGEN

Vraag van de heer Jos Ansoms tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de handhaving van de wet die opdrijfkits voor bromfietsen en scooters buiten de wet heeft gesteld en die het gebruik van opgedreven motorvoertuigen verbiedt" (nr. 520)

De heer **Jos Ansoms** (CVP) : In 1995 werden opdrijfkits voor bromfietsen buiten de wet gesteld. Ook werden alle motorvoertuigen, die vaak op ambachtelijke wijze opgedreven zijn, verboden.

Een recente enquête van KBC-Verzekeringen toont aan dat zowat 70 procent van de snorfietsen, die maximum 25 km per uur mogen rijden, en 40 procent van de bromfietsers van klasse B, die maximum 45 km per uur mogen rijden, opgedreven zijn. Bovendien zouden de curvometers niet in staat zijn om bromfietsen met brede wielen -zoals scooters- te controleren op hun snelheidsvermogen.

Wat is de houding van de rijkswacht in deze zaak ? Of laat ze deze controles over aan de gemeentepolitie ?

Zijn er voldoende betrouwbare curvometers ? Zijn die ook bruikbaar voor voertuigen met brede banden ?

Hoeveel controles werden vorig jaar verricht ? Wat waren de resultaten ? Werden de opgepakte voertuigen geïmmobiliseerd en de opdrijfkits in beslag genomen ?

Wordt er een gerichte actie ondernomen tegen constructeurs en garagehouders ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Overdreven en onaangepaste snelheid is één van de vier prioriteiten in de verkeersstrategie van de rijkswacht en het BIVV. De handhaving van de wet die opdrijfkits voor bromfietsen en

scooters buiten de wet stelt en het gebruik van opgedreven motorvoertuigen verbiedt, maakt deel uit van die prioriteiten. Deze handhaving gebeurt op lokaal vlak en conform de afspraken tussen de lokale politiediensten (rijkswacht en politie). Om deze taak uit te voeren beschikt de rijkswacht over 33 curvometers. Alle toestellen die rechtstreeks of onrechtstreeks de snelheid van voertuigen meten, dus ook de curvometers, zijn onderworpen aan een goedkeuring. In de bijlage bij het koninklijk besluit van 11 oktober 1997, dat die goedkeuring regelt, zijn evenwel geen technische bepalingen opgenomen betreffende de curvometers. Wel kan de dienst Metrologie een gebruiksvergunning verlenen.

Voor de curvometers van de rijkswacht is geen gebruiksvergunning afgegeven. Ze beantwoorden momenteel dus niet aan de voorwaarden van de wet van 11 oktober 1997. Om gerechtelijke stappen van overtreders te voorkomen heeft de rijkswacht het gebruik van die toestellen dan ook tot nader order geschorst en de dienst Metrologie gevraagd een gebruiksvergunning af te geven voor haar 33 curvometers.

Er zijn inderdaad problemen met de betrouwbaarheid van de curvometers bij controles van bromfietsen met dikke banden (type scooter). De curvometers van de rijkswacht zullen worden vervangen of aangepast overeenkomstig de gebruiksvoorwaarden in de vergunning van de dienst Metrologie.

Gelet op de korte antwoordtermijn kan ik de vragen 4, 5, 7 en 8 onmogelijk beantwoorden. De rijkswacht beschikt niet over gecentraliseerde gegevens op dat gebied.

Opdrijfkits voor bromfietsen en scooters worden conform de wet en de richtlijnen van de parketten in beslag genomen.

De heer **Jos Ansoms** (CVP) : Dit is hallucinant ! De wet werd in 1995 goedgekeurd.

De uitvoering ervan kan echter niet worden gerealiseerd bij gebrek aan KB in verband met technische voorwaarden en ijking van de curvometer. Er kan dus nog altijd geen vaststelling van overdreven snelheid van opgedreven snorfietsen en brommers worden gedaan.

De rijkswacht heeft ook geen gecentraliseerde gegevens over de controles en controleresultaten. Ondertussen sterven jaarlijks vele jongeren in het verkeer. Blijkbaar telt een mensenleven nauwelijks. Deze regering blijft in gebreke om dit te verhelpen en is blijkbaar niet van plan uitvoeringsbesluiten uit te vaardigen.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Dat is niet nieuw. Net als de heer Ansoms betreur ik een aantal

zaken, en ik zal proberen een en ander te verhelpen, waarbij ik erop zal toezien dat de bestaande reglementering wordt nageleefd.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

ADVIEZEN VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR TAALTOEZICHT

Vraag van de heer Jan Mortelmans tot de minister van Binnenlandse Zaken over "tegenstrijdige adviezen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht" (nr. 525)

De heer **Jan Mortelmans** (VL. BLOK) : Op 18 december 1975 adviseerde de Vaste Commissie voor Taaltoezicht dat de notaris in zijn betrekkingen met het publiek de wetten op het gebruik van de talen in bestuurstalen moet naleven. Treedt hij op als medewerker van de rechterlijke macht, dan geldt de wet op het gebruik van de talen in gerechtszaken.

Onlangs echter oordeelde de VCT dat dit principe niet geldt als de notaris, op verzoek van de verkoper, advertenties plaatst voor de verkoop van onroerende goederen, die eerder commercieel van aard zijn. Voor de burger is dat commerciële karakter niet altijd duidelijk en het begrip is ook niet duidelijk omschreven. Volgens mij spreekt de VCT zichzelf tegen in haar verschillende adviezen.

Is deze onduidelijkheid de minister bekend ? Zo ja, welke maatregelen zal hij nemen om er een einde aan te maken ?

Is de minister het ermee eens dat de notarissen in Brussel best tweetalig adverteren en dat de zogenaamde advertenties zuiver als notariële aankondigingen dienen te worden beschouwd ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Nederlands*) : Ieder minister is verantwoordelijk voor het respect voor de taalwetgeving binnen zijn bevoegdheid.

De minister van Justitie is bevoegd voor de notarissen.

De vraagsteller moet zich tot de minister van Justitie richten.

De heer **Jan Mortelmans** (VL. BLOK) : Ik meen dat de minister van Binnenlandse Zaken wel bevoegd is. De VCT is een adviserend orgaan. Als er overtredingen zijn kan de minister van Binnenlandse Zaken optreden. Artikel 61, paragraaf 2 van de wet op het taalgebruik in bestuurszaken laat dat toe.

Maar ik zal de suggestie volgen om de minister van Justitie te ondervragen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

UITZETTING VAN EEN SIERRALEOONSE INGEZETENE

Interpellatie van de heer Vincent Decroly tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de uiterst gevaarlijke behandeling van een Sierraleoonse ingezetene bij zijn uitzetting en over de vraag of een dergelijke uitzetting niet in strijd is met de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en met de regeringsverklaring" (nr. 167)

De heer **Vincent Decroly** (Ecolo-Agalev) : Allereerst wil ik u zeggen dat ik een aantal stukken te uwer beschikking houd die voor onze discussie van nut kunnen zijn : een in Dakar opgesteld medisch attest van 19 november jongstleden, een schriftelijk getuigenis van het slachtoffer, een document van het HCV van 24 november en een onkostennota van de persoon die de heer Matthew Sellu asiel verleent.

Ik hou eveneens een videocassette ter beschikking van de commissie met een samenvatting van de werkvergaderingen die ik in Dakar had. Ik betreurt dat ze niet in de commissie kan worden getoond. Het feit dat een dergelijke getuigenis niet in het *Beknopt Verslag*, kan worden opgenomen, lijkt me geen afdoend excuus.

Op 17 november stelde ik u een vraag naar aanleiding van geruchten in verband met de nakende uitzetting van een Sierraleoonse ingezetene. 's Anderendaags vernam ik dat die uitzetting in erbarmelijke omstandigheden had plaatsgevonden. Op 21 november ben ik naar Dakar gevlogen om de uitgezette persoon te ontmoeten.

Waarom worden, ondanks het moratorium terzake, nog Sierraleoonse ingezetenen uit ons land gezet ? De situatie in Sierra Leone is uiterst gevaarlijk. Uit een document van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen – dat ik te uwer beschikking hou – blijkt hoe onzeker dat land voor Sierraleoonse ingezetenen is.

Waarom zet men in België nog Sierraleoonse onderdanen en personen die op grond van het criterium 2 van de wet betreffende de regularisaties eventueel voor een regularisatie in aanmerking komen, het land uit ? Ongeveer 460.000 Sierraleoners zijn naar vier West-Afrikaanse landen gevlucht. Hoe durft ons zo rijk land onderdanen van een land in oorlog uitwijzen naar een veel minder rijk land als Senegal ?

Op 21 november ben ik erin geslaagd opnieuw in contact te treden met het gezin dat Matthew Sellu heeft opgevangen. Dat gezin, dat al 24 kinderen telt waaronder één dat aan een genetische ziekte lijdt, heeft een mens opgevangen waarvan wij ons hebben willen ontdoen als was het een lastig pak. Het is de zoon uit dat

gezin die Matthew Sellu te Dakar heeft aangetroffen. Een en al radeloosheid trachtte hij op straat zijn horloge te verkopen.

Hoe is het mogelijk dat men de heer Sellu gewond en in shocktoestand heeft uitgewezen naar een land waarvan hij de taal niet spreekt en waarmee hij geen enkele band heeft ?

Welke garanties heeft u dat de Sierraleoonse onderdanen niet het gevaar lopen uit dat land, dat door tal van Sierraleoners wordt overspoeld, te worden gezet ? Het beeld dat ik gezien heb van de heer Sellu, liggend op zijn matras in een kamer, deed mij terugdenken aan beelden van Hiroshima.

Hij was zelfs niet in staat zelf zijn T-shirt uit te trekken toen ik hem vier of vijf dagen na de feiten vroeg om naar zijn verwondingen te mogen kijken.

Hij heeft mij het verhaal van zijn uitzetting gedaan en legde mij uit hoe hij brutaal werd opgepakt, naar de luchthaven werd vervoerd, werd geboeid en zwaar mishandeld tot hij bewusteloos viel in het vliegtuig.

Heeft u kennis genomen van het door de boordcommandant ondertekende document ? Waar werd de heer Sellu neergezet, en in welke houding ? Werden hem de handboeien aangelegd ? Werd er een arts bijgeroepen ? Wanneer ? Verloor de heer Sellu het bewustzijn ?

Heeft u kennis genomen van het medisch attest dat op 19 november door dokter Assane Diouf werd afgegeven en waarin de verwondingen die betrokkene verklaart te hebben opgelopen op 18 november 1999 rond 11.30 uur in de luchthaven van Brussel-Nationaal, omstandig worden beschreven ?

Wat vindt de minister van dat attest ?

In Dakar had iedereen de mond vol van Semira Adamu. Het verwonderde me dat iedereen zich dat voorval nog zo goed kon herinneren. Het vervulde me niet bepaald met trots, en een van de dingen die me daarbij overleefde, was precies het vooruitzicht van deze interpellatie.

De arts die de heer Sellu in Dakar heeft onderzocht, kon niet zeggen wat er gebeurd zou zijn als de klap nog iets harder zou zijn aangekomen of in een iets andere hoek zou zijn gevallen. Hij sloot evenwel niet uit dat de heer Sellu dan wel eens aan zijn verwondingen had kunnen bezwijken. De heer Sellu heeft geluk gehad. We hebben allemaal geluk gehad.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Het verbaast me dat de heer Decroly met de regelmaat van de klok

vragen en interpellaties tot mij richt over individuele dossiers en in zaken die in rechte hangende zijn. Wil hij het Parlement en de publieke opinie met behulp van de televisiecamera's misschien omvormen tot een soort volks-tribunaal ? Ik kan niet zoals hij naar Afrika reizen telkens wanneer ik verneem dat er iets gebeurd is. Ik werk in Brussel, ik zit in mijn ministerie. Mij dunkt dat het hoog tijd is om het op te nemen voor degenen die de wetten in ons land moeten doen toepassen.

Ik denk dat ik niet dezelfde zin voor enscenering heb als de heer Decroly. Ik bekommer mij om het lot van de mensen, en niet om de weerklink van de "affaires" in de media.

Er is nog een tweede verschil : als advocaat geef ik een heel andere invulling aan termen als "bewijs", "eerlijk debat op tegenspraak"...

Als mijn medewerker niet op uw persconferentie was geweest, had ik uw videocassette niet kunnen bekijken en had ik geen kennis gehad van het document dat vandaag aan de commissie werd bezorgd.

Als minister van Binnenlandse Zaken kan ik ten slotte de diensten die belast zijn met het toepassen van de wetten en reglementen ter zake, niet laten discrediteren.

U heeft al conclusies uit de hele zaak getrokken. Ik wacht liever de gerechtelijke beslissingen af. Ik kan u niettemin het verloop van de feiten meedelen.

Op 1 februari 1999 oordeelde het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de asielaanvraag van betrokkene duidelijk ongegrond en bedrieglijk was. De meerderjarige Matthew Sellu werd op 18 november onder dwang en onder escorte van het Belgisch grondgebied verwijderd. Voordien waren al zeven uitwijzingspogingen mislukt.

Geconfronteerd met zijn hevig verzet en overeenkomstig de richtlijnen van 2 juli 1999 heeft de rijkswacht de betrokkene geboeid alvorens hem aan boord te brengen.

De betrokkene heeft serieuze pogingen gedaan om zich fysiek tegen de uitwijzing te verzetten. Hij schreeuwde, trachtte de rijkswachters te bijten en met een kopstoot te verwonden.

Toen hij op de landingsbaan uit het rijkswachtvoertuig stapte, hief hij het hoofd plotseling op en stootte daarbij tegen de portierlijst, zodat hij zich verwondde. Aan boord van het vliegtuig werd de lichte verwonding al snel vastgesteld, waarop ze ontsmet en omzwachteld werd.

Toen het vliegtuig was opgestegen, bood de betrokkene geen weerstand meer ; hij bedaarde en werd van zijn boeien bevrijd. Ook tijdens de verdere vlucht bleef hij kalm.

Bij de aankomst weigerde hij zijn koffer mee te nemen. In de aankomsthal klampte hij reizigers aan en vertelde hen dat de rijkswacht hem had geslagen. Toen de reizigers niet reageerden, trachtte hij met de rijkswachters te vechten. De betrokkene werd uiteindelijk achtergelaten bij de immigratiediensten van Dakar.

Hoe werd ik door mijn bestuur in kennis van die feiten gebracht ? Een journaliste van de RTBF, die in Dakar aanwezig was, belde mijn kabinet op vrijdag 19 november 1999 op om bepaalde inlichtingen met betrekking tot het dossier te bekomen. Meteen vroeg mijn kabinet uitleg aan het veiligheidsdetachement van de luchthaven. Ongeveer dertig minuten later zette dit detachement tijdens een telefoongesprek de feiten uiteen vanaf de aankomst in Zaventem tot het sluiten van de deuren van het vliegtuig. Blijkbaar was er geen reden tot ongerustheid.

Op zaterdag 20 november 1999 werd mijn kabinet telefonisch door de verantwoordelijke van het veiligheidsdetachement op de hoogte gebracht van de toedracht van de vlucht en van de aankomst in Dakar. Opnieuw bleek dat er geen reden tot ongerustheid was. Op maandag 22 november 1999 ontving mijn kabinet het werkdossier van de rijkswacht en een verslag betreffende de verwijdering. Op 3 december 1999 kreeg ik een bericht van de rijkswachtcommandant volgens welk uit de in tempore non suspecto opgemaakte documenten

– het eerste, op 20 november 1999 afgesloten proces-verbaal en het administratief verslag van dezelfde dag – af te leiden viel dat het verhaal van de rijkswachters met de werkelijkheid overeenstemde. Ik heb geen enkele reden om dat relaas niet te geloven.

Welke maatregelen heb ik getroffen ? Afgezien van genoemde verzoeken om inlichtingen is en zal geen enkele andere onderzoeksmaatregel door mij worden getroffen, behalve wanneer mij andere elementen worden meegedeeld. Het is aan het parket om eventueel bijkomende stappen te zetten vermits betrokkene – op uw aanraden – klacht heeft ingediend en door de Liga voor de rechten van de mens wordt gesteund. Ik wacht op het resultaat van het onderzoek van het parket en, zo nodig – wat ik ten eerste betwijfel –, zal ik maatregelen nemen wanneer individuele disfuncties worden vastgesteld. Voor de wijze waarop de uitzettingen gebeuren, neem ik mijn verantwoordelijkheid op mij. Het is niet uitgesloten dat ik in gelijkaardige gevallen overweeg om wegens lasterlijke aangifte klacht neer te leggen.

De interpellant zou zijn woordgebruik moeten aanpassen en geen tendentieuze vragen mogen stellen. De betrokkene is immers geen asielzoeker, maar een afgewezen asielzoeker wiens aanvraag als bedrieglijk en duidelijk ongegrond werd beoordeeld. Ik neem nota van het feit dat de betrokkene in Senegal werd opgevangen. Ik heb enkel de overeenkomst van Chicago toegepast : een inad, wiens asielaanvraag werd afgewezen, moet worden uitgewezen naar de luchthaven vanwaar hij is vertrokken onder de verantwoordelijkheid van de luchtvaartmaatschappij waarmee hij het land is binnengekomen. Ik pas enkel het regeerakkoord toe.

U vraagt mij tevens op welke manier men de uitzetting van asielzoekers uit Sierra Leone kan rijmen met de bepaling van het regeerakkoord die stelt dat een samenhangend statuut zou worden uitgewerkt voor personen die afkomstig zijn uit landen waar een oorlog woedt. Het samenhangend statuut voor mensen die een oorlog ontvluchten, moet volgens het regeerakkoord op Europees niveau worden geregeld. België werkt daaraan, maar er werd nog geen akkoord bereikt. België wijst geen Sierra-leoners, waarvan redelijkerwijs mag worden aangenomen dat zij uit Sierra Leone komen, uit naar Sierra Leone, Guinea, Gambia en Liberia. Personen die in dat geval verkeren, mogen in België verblijven. De Overeenkomst van Chicago wordt toegepast voor alle Sierraleoners wier asielaanvraag werd afgewezen. Zij vallen bovendien niet onder de toepassing van de regularisatiewet.

Ook al is de situatie in Sierra Leone helemaal niet gunstig, toch werd er op 7 juli 1999 een vredesakkoord gesloten en voorziet het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen in programma's voor vrijwillige terugkeer naar Sierra Leone vanuit de buurlanden. Wanneer u feiten in herinnering brengt, moet u volledig zijn.

De moraal van dit verhaal is dat de uitzettingen moeten plaatsvinden in een serene sfeer en dat men de uitgezette personen beter geen valse hoop geeft op een mogelijk later verblijf in ons land. Matthew Sellu heeft blijkbaar geluisterd naar degenen die hem ertoe aanzetten zich heftig te verzetten en zelfs een bepaald verhaal op te hangen om in België te kunnen blijven.

Men vergeet te vermelden dat de regering een duidelijk beleid voorstaat : zij die niet in aanmerking komen voor asiel of regularisatie, moeten worden verwijderd, zo nodig onder dwang.

Ik vraag me af of uw aanwezigheid en die van een RTBF-journaliste Matthew Sellu niet hebben geprovoceerd. Als dat zo is, heeft u hem geen dienst bewezen.

U stelt uw vraag niet om verduidelijkingen te krijgen over het regeringsbeleid maar in de hoop dat beleid te destabileren.

De heer **Vincent Decroly** (Ecolo-Agalev) : Ik ben verbijsterd door wat de minister zegt. Hoe kan iemand zo blind zijn, al staat het vast dat diverse elementen in het dossier van de heer Sellu opheldering vereisen.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Nee toch !

De heer **Vincent Decroly** (Ecolo-Agalev) : Ik heb dat nooit ontkend, ik ben echter getroffen door de harde taal van de minister en door zijn betwistbare interpretatie van sommige reglementen.

U hebt niet geantwoord op de vraag naar de gegrondheid van de uitzettingen van Sierraleoners en het feit dat ze naar hun land worden teruggestuurd, al weet u dat ze daar een van de vele daklozen zullen worden. U houdt vast aan een situatie die in een tragedie dreigt uit te monden.

Als u zegt dat er geen slagen zijn gevallen en als u mij ervan beschuldigt vóór Matthew Sellu in Dakar te zijn aangekomen, ontkent u de werkelijkheid. Dat is cynisch zonder meer.

De **voorzitter** : U heeft ruimschoots gebruik gemaakt van uw spreektijd. (*Protest van de heer Decroly*)

Ik heb twee moties ontvangen.

Een motie van aanbeveling, ondertekend door de heer Vincent Decroly, luidt als volgt :

"De Kamer,

– gehoord de interpellatie van de heer Vincent Decroly over "de uiterst gevaarlijke behandeling..."

en het antwoord van de minister,

– stelt zich vragen over de ethische grondslag van een door België uitgevoerde uitwijzing waarbij blijkt dat een familie met een bescheiden inkomen, afkomstig uit een arm land dat zelf met een overvloed aan vluchtelingen kampt, in feite het asiel verleent dat ons lang heeft geweigerd ;

– is bezorgd over het feit dat de uitzetting van asielzoekers nog altijd voortduurt in weerwil van herhaalde verbintenissen van de minister met betrekking tot een moratorium waarvan alle personen die binnen enkele dagen een verzoek tot regularisering mogen indienen op grond van criterium 2 ("eerder onveilig land"), wanneer het onderdanen van een land in oorlog betreft, het voor-

deel kunnen genieten ; in het geval van de heer Matthew Sellu is het duidelijk dat hij, gelet op de feitelijke situatie in Sierra Leone, waarvan talrijke documenten, onder meer het op 24 november door HCV-Freetown uitgebrachte verslag, getuigen, niet uitgewezen had mogen worden ;

– wenst dat, overeenkomstig de regeringsverklaring, die een samenhangend statuut voor de vluchtelingen uit een land in oorlog in het vooruitzicht stelt, de onderdanen van zo'n land in België een tijdelijke bescherming genieten van het type dat het HCV van de VN sinds enkele jaren aanbeveelt ; inspiratie daarvoor kan worden gevonden in de maatregelen die verscheidene andere Europese landen evenals de Verenigde Staten hebben genomen, die de Sierra Leoners tot november 2000 dat statuut toekennen ;

– vraagt dat de regering een aanvullend onderzoek laat verrichten over de feiten die zich hebben voorgedaan bij de uitwijzing op 18 november 1999, meer bepaald over de slagen die tot bewustzijnsverlies hebben geleid en over de oorzaak van de 6 cm lange open wonde op Matthew Sellu's schedel."

Een eenvoudige motie werd ondertekend door mevrouw Jacqueline Herzet (PRL FDF MCC), de heren André Frédéric (PS), Tony Smets (VLD) en Jean Depreter (PS).

Die moties zullen later in plenaire vergadering in stemming worden gebracht.

De bespreking is gesloten.

OPVANG VAN VLUCHTELINGENSTROMEN

Vraag van de heer Luc Goutry tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de opvang van de vluchtelingensroom in Jabbeke en Zeebrugge" (nr. 534)

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Sedert geruime tijd worden vooral Oost-Europese vluchtelingen langs de E40 aangetroffen in Jabbeke en Zeebrugge. Het gaat vaak om mensen die geronseld werden door mensenhandelaars. De lokale gemeentebesturen trachten deze mensen op te vangen op een humane manier. Het is echter dweilen met de kraan open. Zo vroeg het gemeentebestuur van Jabbeke onlangs nog aan de civiele bescherming om voor opvang te zorgen. Dat werd echter verworpen.

Heeft de minister weet van de vraag die door het gemeentebestuur van Jabbeke aan de civiele bescherming werd gesteld om te voorzien in tijdelijke opvang ?

Zo ja, waarom werd deze vraag onmiddellijk verworpen ?

Hoe zal de minister tussenbeide komen teneinde in deze winterperiode een menswaardige opvang voor de vluchtelingen te waarborgen ?

De rijkswacht in Jabbeke vraagt al geruime tijd versterking van het korps teneinde ook de mensenhandelaars zelf efficiënter te kunnen aanpakken zodat de oorzaak van het fenomeen kan worden bestreden.

Voorziet de minister in bijkomende manschappen voor deze belangrijke opdracht ?

Hetzelfde fenomeen doet zich voor in de haven van Zeebrugge. Ook hier dient men zich te beperken tot de dringendste opvang en is men niet in de staat het probleem grondiger aan te pakken. Voorziet de minister in een versterking van de rijkswacht in de haven teneinde de strijd aan te binden tegen de mensenhandel ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Het is niet de eerste keer dat ik vragen beantwoord die verband houden met de opvang van clandestiene personen.

In tegenstelling tot wat het opschrift van de vraag van de heer Goutry doet vermoeden, hebben we in de betrokken gemeenten niet te maken met kandidaat-vluchtelingen, voor wie de opvang behoort tot de bevoegdheden van de minister van Maatschappelijke Integratie. Het betreft hier illegale personen die het statuut van vluchteling niet aanvragen en die naar Groot-Brittannië willen.

Bij de organisatie van hun verblijf hier moet absoluut rekening worden gehouden met het feit dat zij zullen worden verwijderd. Hun verwijdering moet dus mogelijk zijn, wat momenteel niet het geval is voor de Kosovaren. Voor hen kwam er wel schot in de zaak nadat mijn collega, de heer Louis Michel, een bezoek bracht aan Kosovo en de heer Kouchner ontmoette.

Uit humanitaire overwegingen, en vooral omdat er kinderen bij betrokken zijn, heb ik beslist om een systeem van tijdelijke opvang op poten te zetten in nauwe samenwerking met het ministerie van Landsverdediging.

Wij zullen bijzondere aandacht schenken aan alle elementen die op mensenhandel kunnen wijzen. Wanneer de dienst Vreemdelingenzaken terzake over informatie beschikt, stuurt zij die door naar de bevoegde diensten bij politie en gerecht.

Op 17 november ontving ik een schrijven van de burgemeester van Brugge en op 23 november volgde ook een schrijven van de burgemeesters van Gistel, Ichtegem, Koekelaere, Jabbeke en Oudenburg. Allen wezen ze mij op de zorgwekkende situatie waarmee zij worden geconfronteerd.

De burgemeester en de rijkswacht van Jabbeke hebben aan een instelling in Jabbeke gevraagd in te staan voor de tijdelijke opvang van de illegale personen. (*Verder in het Nederlands*)

Tijdelijk logies in de kazerne is onmogelijk. De civiele bescherming wil wel hulp en voedsel bedelen aan de vluchtelingen. (*Verder in het Frans*)

Er is nog opvangcapaciteit voorhanden, met name in de Leopoldskazerne in Gent. De rijkswacht heeft me geen specifiek verzoek gedaan. Ik ben mij bewust van de moeilijkheden in het veld en ik heb mijn kabinet verzocht de nodige maatregelen te treffen.

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Ik reken erop dat de zaak snel wordt bekeken met de hoofden van de IPZ's. Het grote probleem is de opvang. Overbrenging naar Gent is bijkomend transport en dus een bijkomende werklust voor de rijkswacht. Er moeten meer performante maatregelen worden genomen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

WIJZE VAN REPATRIËREN

Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de wijze waarop repatriëringen gebeuren en de stand van zaken met betrekking tot de oprichting van een observatorium" (nr. 561)

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU-ID) : Aan een asielenbeleid moet een terugwijzingsluik worden gekoppeld. Het uitwijzingsbeleid heeft veel moeilijkheden gekend. Repatriëringen moeten op een humane en veilige wijze gebeuren. Het regeringsakkoord heeft een transparant terugwijzingsbeleid aangekondigd en beloofde de oprichting van een observatorium.

Hoe wordt beoordeeld of men veilig naar het land van herkomst kan worden teruggewezen ?

Hoe informeert de minister zich over de veiligheid van uitgewezen asielzoekers ?

Wanneer komt het beloofde observatorium ? Hoe zal het samengesteld zijn ? Hoe zal het werken ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Er moet allereerst een onderscheid worden gemaakt tussen zogenaamde *inads*, asielzoekers die aan de grens worden teruggewezen, en afgewezen asielzoekers die toegang hebben gehad tot het grondgebied. Voor de eerste categorie zijn enkel de luchtvaartmaatschappijen verantwoordelijk. Voor de tweede categorie wordt aan de

beslissing van het CGVS een advies toegevoegd over de opportuniteit van een effectieve verwijdering. De minister volgt dat advies. Het CGVS kan aldus een clause toevoegen waarin gesteld wordt dat terugzending niet wenselijk is. Het CGVS beschikt over een studie- en documentatiedienst die bij de ambassades in de betrokken landen inlichtingen inwint.

De controle van de veiligheid van afgewezen kandidaatvluchtelingen doet een aantal vragen rijzen. Hoeveel kan een Staat gaan inzake systematische monitoring? Hoe kan die monitoring geëvalueerd worden? Houdt dit een controle ter plaatse in? Wat gebeurt er als de betrokkenen achteraf "moeilijkheden" krijgt? Wie zal ooit achterhalen wat het mogelijke verband is met zijn verwijdering?

Ik heb contact opgenomen met de minister van Buitenlandse Zaken om te zien hoe die vragen kunnen worden beantwoord. Ik heb de betrokken NGO's gecontacteerd om een samenwerking ter plaatse op touw te zetten, al ben ik terzake niet bevoegd. We werden niet enthousiast onthaald.

Mijn kabinet had al in september met de Koning Boudewijn Stichting contact opgenomen om het met het ministerie van Binnenlandse Zaken gesloten studiecontract, dat nog steeds loopt, om te zetten in een project dat tot doel heeft een waarnemingscentrum voor de migratie in het leven te roepen.

De oprichting van dat waarnemingscentrum is één van de talrijke opdrachten van de "task force" die c.q. enkel uitvoering gaf aan punt VII van de algemene nota met betrekking tot het asiel- en migrantenbeleid die de Ministerraad op 1 oktober jongstleden heeft goedgekeurd.

Twee van mijn adjunct-kabinetschefs zullen morgen 8 december samen met de Koning Boudewijn Stichting nagaan hoe die samenwerking in de toekomst moet worden voortgezet. In elk geval zou het waarnemingscentrum binnen zes maanden op touw worden gezet.

Dat centrum zal bestaan uit vertegenwoordigers van de minister, externe waarnemers, vertegenwoordigers van verenigingen zoals de Liga voor de rechten van de mens, Amnesty International en Artsen Zonder Grenzen, en mensen die voor hun onafhankelijkheid en voor hun bijzondere kennis van de materie en hun ervaring op die gebieden (eremagistraten, professoren,...) bekend staan.

Zo nodig zal het waarnemingscentrum één van zijn waarnemers kunnen aanduiden om zich van de wettigheid van de uitgevoerde verwijderingsprocedure te vergewissen. Na een evaluatie zou het centrum bij het Parlement verslag uitbrengen via aanbevelingen waardoor

de procedure snel kan worden verbeterd. De minister van Binnenlandse Zaken moet kunnen verwijzen naar de gegevens die van het centrum uitgaan.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU-ID) : Ik dank de minister voor dit antwoord.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

– *De openbare commissievergadering wordt geschorst om 14.00 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 14.30 uur.*

VOORZITTER : de heer **Tony SMETS**

MODERNISERING VAN DE OVERHEIDSDIENST

Vraag van mevrouw Joëlle Milquet tot de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over "de algemene beginselen van de overheidsdienst" (nr. 486)

Mevrouw **Joëlle Milquet** (PSC) : De Ministerraad van 22 oktober jongstleden heeft beslist een ontwerp-koninklijk besluit tot opheffing van het koninklijk besluit van 26 september 1994, dat de algemene beginselen van de overheidsdienst ondermijnt, voor advies aan de gemeenschaps- en gewestregeringen voor te leggen. De regeringen van de Franse Gemeenschap en het Waals Gewest hebben daarover een negatief advies uitgebracht, wat al een eerste punt is dat onze verbazing wekt.

Wij vrezen dat het nieuw ontwerp-koninklijk besluit een einde zal maken aan de gemeenschappelijke sokkel. Elk deelgebied zou immers over de mogelijkheid beschikken om zelf selectie- en wervingsprocedures en selectie- en wervingscriteria uit te werken, om personeel in dienst te nemen zonder een beroep op het VWS te doen, om contractuele ambtenaren in dienst te nemen voor betrekkingen die hooggekwalificeerde kennis en/of ervaring vereisen, wat kan gelden voor de meeste betrekkingen van niveau 2+ en 1, om contractuele ambtenaren in dienst te nemen voor de gedecentraliseerde besturen en de instellingen met "onder meer" concurrentiële activiteiten, waarmee het overgrote deel van de besturen kan worden beoogd, om de loopbaan, met inbegrip van het evaluatiereglement, te regelen en om, meer nog dan nu al het geval is, het reglement met betrekking tot de bezoldigingen uit te werken.

Wij zijn niet gekant tegen vernieuwing maar vrezen dat een overheidsdienst met twee snelheden iedere mobiliteit in het gedrang zal brengen en afbreuk zal doen aan

de waarborgen ten aanzien van een zeker cliëntelisme bij de indienstneming. Door die verschillende aanpak dreigen de minimale eenheid en de gemeenschappelijke visie met betrekking tot de overheidsdienst te verdwijnen.

– *Voorzitter* : de heer **Paul Tant**

Wat is het standpunt van de minister terzake ?

Minister **Luc Van den Bossche** (*in het Frans*) : De regering heeft hierover nog geen beslissing genomen, zij onderzoekt momenteel de adviezen.

Het verbaast mij dat de geleverde commentaar zozeer de waarheid geweld aandoet. De algemene principes zijn vastgesteld in de bijzondere wet die alle bevoegdheden toekent aan de Gemeenschappen en de Gewesten op één na. De federale regering kan met betrekking tot die algemene principes immers een koninklijk besluit uitvaardigen. Dat koninklijk besluit dateert van 1994.

Geconfronteerd met de bestaande onenigheden heeft de federale regering haar verantwoordelijkheid op zich genomen en de knoop doorgehakt. Ik zou hetzelfde doen.

Het inwinnen van adviezen is opgenomen in de bijzondere wet, de organisatie van overleg niet. Nochtans is het feit dat er geen overleg werd gepleegd, precies wat de Franse Gemeenschap en het Waalse Gewest betreuren.

De gemeenschappelijke sokkel wordt inderdaad tot de essentie beperkt. Ik wijs erop dat de wet van 1988 volledige autonomie garandeert, ook op het gebied van de lonen.

Ik heb indertijd trouwens de aandacht op het probleem van de pensioenen gevestigd. Men heeft in een regeling voorzien waarbij de gewesten en de gemeenschappen de federale Staat jaarlijks een bepaalde som betalen ter compensatie van de verschillen op het stuk van de pensioenen. Op het vlak van de bezoldiging verandert er dus niets.

Het VWS kan ik uit het koninklijk besluit weglaten. Overeengekomen werd om over de indienstneming te praten binnen de Costa. Als de bijzondere wet gewijzigd wordt, belet niets de gemeenschappen en de gewesten desgewenst een beroep te doen op het VWS.

De evaluatie is een kwestie van persoonlijke beheersstijl en hangt af van de gestelde doelstellingen. Sommigen opteren voor een beschrijvende beoordeling, anderen veeleer voor de mathematische aanpak. Iedereen kan dit naar eigen goeddunken invullen.

In het koninklijk besluit resten nog heel wat artikelen die tot een minimale eenheid leiden.

Wie beweert dat men de mobiliteit van de rijksambtenaren moet vrijwaren, is schijnheilig. In 1988-1990 was er een belangrijke mobiliteit naar de gemeenschappen en gewesten, nadat heel wat bevoegdheden werden overgeheveld. De daaropvolgende koninklijke besluiten hadden een louter individuele draagwijdte.

De mobiliteit is een heilige koe, maar een dode heilige koe, en ik wil mij niet vastklampen aan iets wat al dood is.

Er zal een overheidsdienst met verschillende snelheden zijn, maar dat is wat de bijzondere wetgever heeft gewild, en het is normaal dat elk bevoegdheidsniveau zijn eigen doelstellingen vaststelt.

Het koninklijk besluit zal dus tot een minimum worden beperkt. Met sommige opmerkingen zal rekening worden gehouden, maar ik kan het niet eens zijn met degenen die een status quo verdedigen onder voorwendsel dat een vernieuwing de eenheid in het gedrang zou brengen.

Mevrouw **Joëlle Milquet** (PSC) : De in de bijzondere wet opgenomen autonomie wordt nageleefd. De vernieuwingen zouden echter gedurfd moeten zijn en gezamenlijk moeten worden uitgewerkt. In sommige sectoren zijn de visies soms verstard. Aangezien de mobiliteit tussen de sectoren toeneemt, kan een en ander worden gedeblokkeerd en kan voortaan bijvoorbeeld worden overwogen om nieuwe loopbaanplannen uit te werken.

Er bestaat inderdaad al een ruime autonomie op het stuk van de bezoldigingen, maar er moet een grens zijn voor de pensioenen, zoals u zelf stelde.

Wat de indienstneming betreft, is het voor mij belangrijk dat de objectiviteits- en objectiveringsvoorwaarden voor iedereen gelijk zijn, ongeacht de middelen die worden ingezet.

Ik hoop dat u uw standpunt op enkele punten zal herzien.

Minister **Luc Van den Bossche** (*in het Frans*) : Op enkele punten wel, maar niet fundamenteel.

Mevrouw **Joëlle Milquet** (PSC) : Het koninklijk besluit moet in een minimale sokkel voorzien.

Minister **Luc Van den Bossche** (*in het Frans*) : Wat de indienstneming betreft, heb ik er mij toe verbonden de objectiviteit te waarborgen. Op het stuk van de procedu-

res is discussie mogelijk. Ik stel voor de deelgebieden terzake enige autonomie te laten.

Als de gewesten, de gemeenschappen en de federale Staat voorstander zijn van onderlinge mobiliteit, kunnen ze een samenwerkingsakkoord sluiten.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

AANWERVING VAN CONTRACTUELEN

Vraag van de heer Yves Leterme tot de minister van Ambtenarenzaken over "de aanwerving van contractuelen met een tijdelijke opdracht" (nr. 585)

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Verschillende ministers kondigden aan voor het vervullen van tijdelijke opdrachten contractuelen met een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur te zullen aanwerven, onder meer in het kader van de dioxinecrisis, de achterstand inzake belastingen en de regularisaties.

Welke precieze beslissingen werden al genomen ? Om hoeveel mensen gaat het ? Wat zijn de diplomaverisiten ? Wat is de timing ? Wat met de taalverhouding ?

Hoe zal de aanwervingsprocedure verlopen, gelet op de spanningen op bepaalde delen van de arbeidsmarkt ?

Zal gewerkt worden met de wervingsreserves van het VWS ? Hoe zal politiek favoritisme worden vermeden ?

Wat denkt de minister over een bestand van personen die beschikbaar zijn voor tijdelijke opdrachten voor de overheid ? Kan de interimsector hier een rol spelen ?

Minister **Luc Van den Bossche** (*in het Nederlands*) : Het probleem is niet nieuw. Overheidsdiensten vragen geregeld om contractuelen, niet alleen om echte tijdelijke noden op te vangen, maar ook om aan meer structurele behoeften, die een gevolg zijn van aanwervingsachterstand, te voldoen. Soms gaat er meer dan twee jaar overheen eer een kader kan worden uitgebreid, zodat men wel naar contractuelen moet grijpen. Ik geef toe dat er soms oneigenlijk gebruik van contractuelen wordt gemaakt.

De cijfers nu. Voor het IVK werden vier echt tijdelijke contractuelen van universitair niveau aangetrokken. De taalverhouding bij deze aanwervingen is niet vastgelegd. Meestal wordt er gekeken naar de aard van het werk.

Het is nog niet mogelijk precies te zeggen om hoeveel aanwervingen het zal gaan. De cijfers zullen lager liggen dan de aangekondigde. De begrotingscijfers liggen in de lijn van het verleden. De vaststelling van de reële

behoefte is nog steeds nattevingerwerk. Dat moet worden verholpen.

De spanning in bepaalde geografische delen van de arbeidsmarkt speelt slechts deels, omdat we ons op het hele grondgebied richten. Bepaalde functies, zoals die van wiskundige en informaticus, zullen moeilijk kunnen worden ingevuld, gezien de krappe markt en de betere verloning in de particuliere sector.

De aanwervingsprocedure is niet nieuw. De minister kiest vrij uit het aanbod van contractuelen dat na een selectietest, al dan niet voor het VWS, tot stand kwam. Ik ben er geen voorstander van om uit de wervingsreserve van VWS-examens contractuelen te putten. Als zij een statutaire baan aangeboden krijgen, zijn we ze immers snel weer kwijt. Het aanleggen van een grote, algemene depannage-pool van contractuelen klinkt aantrekkelijk, maar ik vrees dat deze mensen niet specifiek genoeg zouden zijn opgeleid. Elke taak vraagt immers een welbepaald soort contractuelen. De selectie zou ik bij voorkeur laten gebeuren door selectiebureaus.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Het klopt dat de procedures te stroef zijn. Het verwondert me dat de minister nog geen precieze cijfers kan geven, temeer daar de aanpassingsbladen van de begroting Financiën al voorzien in de huisvesting van 152 contractuelen.

Minister **Luc Van den Bossche** (*in het Nederlands*) : Ik beschik wel over cijfers inzake de aanvragen ; die zijn echter nog niet definitief.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Is dat een voorbeeld van goed management en beheer ? De landbouwminister had het bij de bespreking van de dioxinewet over 58 contractuelen, de minister van Financiën gewaagt van 152 tijdelijke aanwervingen, maar de minister beschikt niet over cijfers !

Minister **Luc Van den Bossche** (*in het Nederlands*) : Er werd reeds voorzien in de nodige financiële middelen. "Gouverner, c'est prévoir".

Voor Financiën en voor andere departementen werden concrete vragen gesteld naar tijdelijke medewerkers. Er is echter nog geen beslissing genomen. Sommige departementen zullen het gevraagde contingent krijgen, andere niet.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Ik stel vast dat ministers cijfers lanceren, dat de aanpassingsbladen andere cijfers geven, en dat dan de minister van Ambtenarenzaken zegt dat hij maar 4 contractuelen doorgelaten heeft.

Minister **Luc Van den Bossche** (*in het Nederlands*) : De 4 toegekende contractuelen zijn echt tijdelijken. Over de langetermijncontractuelen wordt pas op het eind van het jaar door de Ministerraad beslist. Daarover kan ik nu nog geen cijfers geven.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Ik blijf, ondanks het scepticisme van de minister, twee ideeën verdedigen : het putten uit een VWS-wervingsreserve en het aanleggen van een permanente pool van polyvalente contractuelen.

Minister **Luc Van den Bossche** (*in het Nederlands*) : Ik sluit polyvalentie niet uit, doch dit is geen zaligmakende oplossing.

Wat de wervingsreserves betreft, bereid ik een wetswijziging op het Vast Wervingssecretariaat voor, in akkoord met het VWS, om die reserves strikt te beperken in de tijd.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

– *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 15.10 uur.*